

Viðmerking:

Javnaðarflokkurinn í pubertetstrupulleikum

har kaktus veksur kanst tú stínga teg,
á henda hátt ein kaktus
vísir seg,
hann livir lívið sitt í
sjálvum sær...
jógvan andrias

Hvörja ferð eg siggi sjónvarpsróðina **Fint skal tað vera**, hugsi eg um Javnaðarflokkinn, og umvent, hvörja ferð. Myndin er hendan sjálfsháttarliga frúan, ið líkasum ikki hevur somu tyngd sum korpúsið gevur ábending um. Lítið flog og nógv hovasták.

Trupulleikarnir eru nógvir. Ein av teimum stóru er nokk, at hon dugir ikki at venda eyguni móti sær sjálvari, kaga innum, og har fáa eyga á, at tann ómetaligi reinleiki hon er fongd við, eisini hevur skenur.

Óg so hevur hon gud hjálpi mær eisini næstan sama navn sum blómutyssið, glansmyndin hjá flokki- num, hevur.

Kanska hevði tað verið eitt hugskot at skift rósunu út við ein kaktus; tað vildi glett allar rósar.

Javnaðarflokkurinn í pubertetinum

Hesin fyrr so stolti flokkur, sum byrjaði sitt liv sum ein flokkur við trúvirði, og nokrum stórum greiðum málsetningum er við árunum vorðin alt meiri tódnadur í sær sjálvum, destruk-tivur við nokrum krampa-kendun óskipaðum málum, til í dag at tykjast heilt frá sær sjálvum.

Hví? Hvát er tað, ið eyðkennir slíkt huglag?

Svarini kunnu ivaleyst verða mong. Her er eitt boð.

Flokkurinn, - also hin fýr- oyska deildin, manglar heilt greitt dagfórðan samleika. Hann er framvegis í puber- tetinum, og livir soleiðis á ein hátt í eini farnari tíð, við einum stórum fátøkum ar- beidaraskara og einari litl- ar feitari yvirstætt. Kapital- istar og arbeidarar. Svart og hvítt. Gótt og so óll hini.

Deildin verður umbodad av nokrum fólki, ið ikki tykjast vita, hvat røir seg í heiminum í dag, hvussu rákið er, og ikki minst, hvørji krøv eru til okkum sjálvi í hesum ráki. Teir tykjast mest av øllum, at halda at tíðin er statisk. Óg at tað skal hon verða. „Nei, her skal einki broyting, ana- lyserast og rationalisierast, korta nei, onki.“

Skilgott hevði verið hjá javnaðarmonnum at farið á skulabonk hjá andaligu broðrunum í hinum Norð- anlondunum, har tosað verður um at skerja, broyta, rationalisera og supervisera, til frama fyri heildina.

Hetta er jú eisini spurning- urin um í seinasta enda at vera okkum og okkara eft- irkomarum avbjóðingar og tænarast av slíkum slagi, so vit øll trívast her, - ikki bert sova her, eisini tá saman- borið verður við onnur. Óg hetta verður ikki gjørt við almenna sektorinum og vinnubygnaðinum í Grøn- landi sum fyrimynd. Spurn- ingurin er tí: Skulu vit fylgja rákinum í hinum Norðan- londum (socialdemokratisk meir og minni flest øll), við privatiseringum, útlisiter- ingum, nýghugan og rati- onaliseringum til frama fyri fjøldina, ella skulu vit sita fast í doyna Grønlandska modellinum, til stóran skaða fyri ØLL - eisini ar- beidisfólki.

Tíðin biðar ikki eftir okk- um, og stór frambrót hava altíð kostað.

- Tá vit fóru frá bóndasam- felagnum til fiskivinnusam- felagið kostaði hetta fyri bóndasamfelagið. Men tað tenti heildini.

- Tá vit fóru frá snorisfisk- iskapi til línu og trol, kosta- di hetta fyri snorisfiskis- kapin. Men tað tenti heild- ini

- Tá vit fóru frá alivinnu við stuðli og nógvum eind- um, ið ikki kundi kappast, til alivinnu við fám eind- um og ongum stuðli, kosta- di hetta fyri fleiri økir í landinum. Men tað tenti heildini.

- Óg nú vit standa við næsta stóra frambróti, at fáa eina fiskivinnu sum fær møguleikar at mennast, geva avkast, og gjalda hægrí- lónir, fekk Javnaðarflok- kurin aftur ilt í glorifiseraðu samvitskuna. „Tað fer at at kosta“, siga teir. Jú víst ferð tað at kosta, tíðin stendur framvegis íkta í stað, og frambrót hava altíð kostað, men tað fer ivaleyst eisini at tæna heildini hesaferð.

Gjalda vit ikki prisin verður kreppan, sum vit eru um at leggja afturum okkum, fyri einki at roknað. Óg er tað tað vit vilja?

Hetta krevur sjálvsagt á- byrgd. Óg vit hava altíð møguleikar at lera av mis- tøkum hjá øðrum

Tað hevði verið stuttligt og nýskapandi einaferð, - bert einaferð at sæð Javn- aðarflokkinn komið kon- struktivt inn í eitt kjak sum hetta, og sagt hvat er teirra boð, til ein bygna í fiski- vinnuni, sum skal kappast við stóru, risastóru reiðari- ni kring okkum.

Tað finst óvæð eisini ein gongd rás millum Caragata og Grønland/Føroyar mo- dellin.

Flestu flokkar, men ikki Javnaðarflokkurin tykjast vilja gera nakað munagott við

henda stóra trupulleika, sum í seinasta enda er størstur, ja nógv størstur fyri tey lág- løntu. Men eingin megna- rar Javnaðarflokkurin at neyðtaka tey lág-løntu, og í seyðaskinnið skuldest onn- ur fyri brotsverkið

Ikki talinger um at veita okkum fýringum eitt dag- ført samfelag, kortane.

Tryggast man verða at sita sum heimfóðingar á aft- asta bonki hjá okkum sjálv- um, og siggia heilt niður á nalvan, tykist verða aðalmál Javnaðarflokksins. Óg hvør- jum tænar tað, kundu vit spurt.

Klárir til stóra fýrverkið

Rætt skal verða rætt, onkur stórmál hava teir kortini sett sær: Yvirsktið á fíggarlóg- ini er skammuliga høgt, og skal fyri ein og hvønn prís nýttast til okkurt, -bara okk- urt, bara ikki langtíðarætl- anir, konsolidering o.a. Her eru sanniliga nógv, sum kundu hugsa sær ein bita. Pensiónistar, brekað, - ar- beidisleys, heilsuverkið, skúlaverkið, mentan o.a. Óg so marspangrisarnir í vinn- unu, ikki at gloyma.

Stóð tað til Javnaðar- flokkinn bleiv alt yvirsktið skotið av beint nú, so vit kunnu fáa ein feitan rús, við tilsvanandi stórum timbur- monnum sum skjótast, so Javnaðarflokkurin aftur sleppur at gráta krokudillu- tár yvir tey veikastu, sum aftur, aftur og aftur skulu gjalda gildið. Gildið, sum Javnaðarflokkurin stendur klárur at seta í senu !!! - aftur.

Her eru ongar vísiðir um at skapa karmar fyri einum burðardýggjum vinnulívið, sum skal fáa øktar inntøkur til eina stórri vælfærd- annað enn tann mikró geniala postsosialismen, at lands- kassin skal verða vinnulívs- maður. Puhaa!!

Teir ræðast ljós, avlop, og planlegging. Øll örka, -og hon er ógilig í dag, verður nýtt til at kila, lúra, spjæða og ræða. Er hetta Javnar- flokkurinn, sum vit kenda hann? Ella er hetta bert skuggin av onkrum øðrum? Nær kemur sleikisneisin?? Nýggir dagfórðir blóð- pengar.

Skjúrurtullanin ikki liðug

Nú var Javnaðarflokkurin í ferð við at bróta uppum arm(ar?), saman við Det Danske Socialdemokrati undan seinasta vali. Onki er komið av skafti síðani tá. Í huganum kann eg bert koma á eina grein hjá Strømminum um, -eg haldi tað var at fáa optimerar okk-

ara fiskatilfeingi saman við fiskivinnuútbúgvingini, samdur ella ósamdur, tað var eitt positivt íkast, frálígt. Annars hevur tað bert verið svartasta mjar og grenj. Ongar vísiðir, als ongar.

Fólk sita eftirhondini við eini kenslu av, at alt sum kann savnast saman av grenji, mjarri og snigfund- igeit, verður miðsavnað í Hinum Føroyska Javnar- flokkinum (ikkí vanligja veljarunum)-kanska er hetta ikki heilt nýtt, men tað er spell.

Óg tá tað til allar tíðir, hevur verið lættari at vísa á skeivleikar hjá øðrum, held- ur enn gongdar leiðir, tykist hetta at verða ein leiðlutur, sum er sum stoyptur til fýr- oysku deildina hjá flokki- num, -í dag.

Gongdar leiðir í hesum samanhangi, er ikki bert at krevja og ynskja, og so við ongum hugflogi krevja hetta endurspeglar á fíggar- lógini (javnaðarspesi- al??). Onki er so lætt og ábyrgdarleyst sum tað. Av- bjóðing er sjálvsagt at fáa sum mest fyri minst. Alt annað er óneyðugar byrar á tey lág-løntu.

Kaktussyndromið

Eins og Miss Bucet, so tykj- ast teir í dag, eisini at sita við eini so óransakiliga til- gjørdari sjálfsháttarlig- heit, sum bert tilkemur teimum allar reinastu fari- searunum. Óg sum vit vita, skuldu stórar broytingar og stór orð til, at fáa teir at venda eyguni móti sær sjálvum. Óg er tað ikki júst hetta, -at hyggja ransakandi eftir sær sjálvum, ið er ein megintreyt fyri øllum fram- burði?

Kroystrir hava teir konse- kvent ongandið annað at bjóða upp, enn útslitin postulat, - úr verjstøðu sjálvsagt, sum: „Vit hava eisini rætt at hava okkara meining“, „tí siga bara vit eru so ósaklig“ „...júmen danskir politikkarir siga...“ „...vit vilja hava eitt hug- sjónarligt orðaskiftið (svart/ hvítt - kapitalistar/arbeið- arar anno 60' iní ??)“.

Also álvaratos; her verður hungnað eftir biligari með- lidinheit meðan spelt verður við niðastu kanalanir í menniskjanum. Hetta hava fólk sæð, tí tað er ov primi- tivt at verða ósjónligt

Sjálfsháttarligheitin heldur eisini fram. Púra sannfórðir ívast teir heldur ikki í, -ikkí eina løtu, at alt stendur og fellur við, hvat teir -vælpøleraða opinber- ingin, messa á sannleikans degi, um broytingarnar, sum nú skulu fara fram, tað verður gjørt. Teir svinga diri- gentstavin, so syngur kórið

samfelt. Soleiðis!

Úrslitið av samráðing- um hevur ongan týðning, ríkisfelagsskapurin er og verður eitt heilag mál í sær sjálvum, og tað er tað!! (fyri tingmanningina)

So nógv, ja so nógv halda teir um seg sjálvar, og so lítið halda teir um fýringar.

Men tá flogið er lítið og sjálfsháttarligheitin stór. Sama ger, fint skal tað verða, -tí tað var tað eisini ígjár.

Eitt skulu tit kortini vita: tit eru altíð vælkomnir inn í nútíðina, sum her um okk- ara leiðir, í stóran mun er slóða av norðurlandsku socialdemokratunum.

Ella vilja tit heldur búra

okkum inni við stírvnum skipanum, so sigi tað greitt, so vit vita at vit hava við ein gamlan reaktioneran flokk at gera, sum framveg- is er í 60' um, nú restin av heiminum ferð inn í ár 2000.

...hann livir lívið sitt í sjálv- um sær, men tú kanst finna tær tín egna veg ja

Jógvan Óli á Friðriksmørk

N.B. Vónandi var hetta ikki ov stingandi. Men verða kaktusnállirnar trektar naka inn, og verður lurtað og hugt íkring, og rósan gerst meiri sjónlig aftur, so er nógv vunni.

Men tað kostar!!

JÓAF

Sparikassin hækkar rentuna

Við gildi frá hósdegnum 18. november 1999, hækkar Føroya Spari- kassi rentuna á innlånun við uppsøgn og á útlånun við 1/2 prosentstigi. p. a. Sparikassin sigur or- sökina til hækkingina vera, at Tjóðbankan hækkadi rentuna pr. 5. november 1999, aftan á at

rentan í EURO-londunum og í USA varð hækkad. Rentuhækkingin merk- ir, at eitt nú rentan á 12 mánaðar uppsøkn hækkar í mun til innistandandi, til millum 2,5% og 3,5% p. a. og at rentan á 1. ved- rættarannuitetsslånun í sethúsum hækkar til 5,75% p. a.

Álítandi og fesk hagtøl hvørja viku

Tað er Havbúnaðarfelagið sum savnar inn hagtølini viðvíkjandi laksinum og Vinnuhúsið viðgerð tey, áðrenn tey verða send limu- num aftur

Tey sum fáast við at fram- leiða og selja fisk og ali- laks eru í einum sera um- skiftiligum umhvørvi. Marknaðurin broyrist alla tíðina, og tí kunnu álít- andi og fesk hagtøl vera gull verd, tí tey gera tað lættari at taka rættar av- gerðir.

Asannandi hetta, og at almennu hagtøluni ikki koma fyrr enn mánaðar aftaná, hevur Havbúnað- arfelagið skipa egna inn- savnan av nokrum lykla- tølum hvørja viku. Tølini verða viðgjørd í Vinnu- húsinum og verða send út

aftur til limirnar.

Góð 26 tons

Innsavnað verða tøl fyri framleiðslu nøgdur frá slátur- og framleiðslu- virkjunum, støðarbyti, góðsku v.m.

Tað er nú ein mánað síðan byrja var at savna tølini inn, og hyggja vit aftur á hesar 4 vikurnar, sær tað soleiðis út:

Innkommuni tølini vísa eisini eina samlaða nøgd uppá 26.670 tons. (krudv vekt) pr. 7. november 1999.